

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnaní být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro "hladovění" je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnaní Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil, jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, aby nám představily tyto jednotlivce z minulosti a současnosti, kteří si vybrali na Zemi žít bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevřou a rozšíří se vám obzory.

Pozývame vás teraz sledovať s nami 1.časť dvojdielneho programu: „Požehnaná Helen Enselmini a Elizabeth the Good: breathariánky vďaka vznešeným ideálom,“ v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Vítejte osvětlení diváci. Dnešní pořad zkoumá podmínky, díky nimž dvě oddané věřící v Boha obdrželi dar inédie. Lidé, kteří jsou inediáté, mají neobyčejnou schopnost zdržet se jídla a pití tekutin. Někteří praktikující inediáté považují překonání touhy konzumovat jídlo a tekutiny za přirozený vývoj jejich duchovního růstu. Mnozí se domnívají, že inediáté jsou viditelným příkladem lidí, kteří obdrželi Boží požehnaní. Podle katolické církve je inedia abstinence ze vší výživy po velice dlouhou dobu. Mezi světci se tento dar obyčejně projevuje jako schopnost existovat měsíce či roky úplně bez jídla, s výjimkou Svatého přijímání. Dokumentace o lidech nezávislých na jídle začala od středověku a většina z nich byla obvykle o ženách inediátkách.

O "Svatých svátcích"
a "Svatých pústech"
Caroline Walker Bynum
cituje některé příklady
inediatů, kteří přežili
jenom na Večeři páně.
Například
v roce 1225
Roger z Wendoveru
a Matthew Paris oznámili:
„V tom stejném roce
v městě Leicester
zemřela jistá samotářka,
která před svou smrtí
7 let nikdy
neochutnala jídlo
kromě toho, že přijímala
tělo a krev Pána
v přijímání o nedělích.
Když biskup
z Lincolnu,
Hugh z Lincolnu,
slyšel o tomto zázraku,
nikdy tomu nevěřil.
Zcela nevěřicně ji proto
přísně střežil 15 dnů
kněžími a duchovními,
dokud neshledal, že v tu dobu
opravdu nevezala žádnou
výživu pro své tělo.
A vždycky měla obličej
bělejší než lilie,
ale s odstínem růže,
jako znamení své panenské
čistoty a skromnosti.
Podobně, jiný spisovatel
Roger Bacon
popsal ženu z Norwichu,
„která nejedla 20 let,“
byla robustní
a dobře stavěná,
nevydávala žádné
výměšky ze svého těla,
jak ukázalo biskupovo
pečlivé vyšetření.“
Obecné přesvědčení je,
že lidské tělo
vyžaduje k přežití jídlo,
takže jak je možné,
že někteří lidé mohou

přežít bez konzumování
živin a jejich tělo
zůstává zdravé?
Bývalý polský breatharián
Joachim M. Werdin
vedl ve své e-knize
„Životní styl bez jídla,“
že pokud duchovně
smýšlející člověk
dosáhne určité úrovně
oddanosti Bohu,
intuitivně ví,
že se více
nemusí spoléhat na jídlo a
tekutiny, aby měl „dokonale
fungující tělo“.
Intuice je
nejlepším rádcem.
Pokud ji můžete dobře slyšet,
nepotřebujete žádné rady.
Pokud ještě ne,
pak váš úsudek
je vašim nejlepším rádcem.

Nyní prozkoumáme
životy dvou žen, které
následovaly vlastní intuici
a staly se nezávislé na jídle,
ale ne dříve, než jejich
duchovní růst
zaručil přirozený
přechod na životní styl
v inedii.
Obě praktikovaly
katolickou tradici,
nicméně,
ne všichni inediaté
praktikují stejnou víru,
není ani nezbytné, aby
praktikovali určité
náboženství na to, aby se stali
nezávislými na jídle.
Nejdříve se podíváme
na život Požehnané
Heleny Enselmini
z Arcelly a pak
vezmeme v úvahu život
Elizabethy the Good.
29. října 1695
Požehnaná Helena Enselmini

z Arcelly byla blahořečená
Katolickým papežem
Innocentem XII, protože
žila jako inediatka,
která ilustrovala
svou nesobeckou obět
ve prospěch
své komunity.
Slovo inedia
bylo poprvé použito k popisu
životního stylu založeného
na půstu v katolické tradici,
která ukazuje,
že určití svatí
byli schopni přežít
dlouhé časové období
bez jídla a pití
jiného než Eucharistie.
Požehnaná Helen Enselmini
se narodila v Padue v Itálii
v roce 1200.
Ve 12. letech během
půstu před Velikonocemi
navštěvovala kostel
Svatého Jiří.
Kazatel,
Svatý František z Assisi
mluvil o absolutní chudobě
a horlivých charitativních
činech s takovou jasností,
že ji inspirovala k zasvěcení
svého života Bohu.
Požehnaná Helen Enselmini
chtěla následovat
jeho příkladného života
bez světského pohodlí
ve prospěch lidstva.
Svatý František věřil,
že žití v chudobě je zbožné
a je založeno na kázání
následujícího biblického
poselství:
Kristovi učedníci
neměli mít ani zlato
ani stříbro, ani mošny
na cestu,
ani dva kabáty, ani boty,
ani hůl...
a měli hlásat
Boží království.

Takový životní styl zahrnoval žití v ručně postavených chatrčích vedle kostelů a nošení hrubých vlněných tunik od nejchudších rolníků. Když se dozvěděla více o vznešených ideálech Svatého Františka, Helena toužila následovat jeho praktikování pokání, bratrskou lásku a mír. Také Clare, 18 letá dědička z Asisi a přítelkyně Požehnané Helen Enselmini, byla pohnuta kázáním Svatého Františka a prosila Svatého Františka, aby jí dovolil stát se žákyní jeho učení. S jeho souhlasem Clare, Požehnaná Helen Enselmini a třetí přítelkyně opustily své domovy a vydaly se na životní cestu v oddanosti k Bohu a nesobecké službě lidstvu. Průvod mnichů nesoucí rozsvícené pochodně se setkal se třemi dívkami a vedl je do kostela Svatého Nicoly Arcella, kde Svatý František čekal. Svatý František jim ostříhal vlasy, oblékl je dle minoritského zvyku, jak nosí jeptišky a přijal je jako duchovní dcery do života v chudobě, pokání a ústraní. Požehnaná Helen Enselmini obdržela od Svatého Františka závoj a stala se sestrou Elenou Elsimi. Svatý František poskytl ubytování pro zbožné dívky v kapli v sousedním Saint Damianu,

který přestavěl. Ten se stal prvním klášteřem Druhého františkánského řádu chudých dam, které se později staly známými jako Chudé Klaristky, Chudé ženy nebo Sestry Svatého Františka. Stejně jako všechny Chudé Klaristky, Požehnaná Helena Enselmini cvičila rozjímání díky askezi, modlení a meditaci. Na žádost Svaté Clare Papež Innoncent III povolil aby Chudé Klaristky vedly život v absolutní chudobě jako komunita, stejně tak jako jednotlivci, založen na principech stanovených Svatým Benediktem, který věřil, že by bylo správné žít v chudobě, být vegetarián, jíst jen co je nezbytné, aby byla síla, které je zapotřebí pro pomoc druhým. Jako mnoho katolických jeptišek, Požehnaná Helen Enselmini se rozhodla jít ve své oddanosti o krok dále a odolat nutkání konzumace potravin a pití. Carolyn Walker Bynum vysvětlila: „Pro samotné svaté lidi byly půst, meditace a eucharistické zbožnosti často jen kroky k Bohu, část přípravy k rozjímání.“ Vysoce pokročilí duchovní praktikující někdy žijí život bez jídla ve prospěch jiným. Bylo to vnitřní uspokojení a osobní duchovní růst, který Požehnaná

Helen Enselmini hledala během svého života. Ona a další Klaristky věřily, že duchovního růstu by mohly dosáhnout následováním Pravidel Svatého Františka. Podle Prvního a Druhého přikázání Svatého Františka vzala tři sliby poslušnosti, absolutní chudobu a cudnost. Svatý František považoval život v chudobě jako nejdůležitější charakteristiku svých žáků. Požehnaná Helen Enselmini také dodržovala třetí přikázání pokání, kterým se respektují všechna náboženská vyznání. Nakonec svůj život čistoty a obětování druhým vyústilo ve vzdání se potravin a žití jako breathariánka, která se vyživuje Boží láskou a oddaností k Bohu. Jak je to možné, že půst po krátkou dobu vybězí tělo k životu bez jídla a pití do stavu inedie? Podle Joachima M. Werdina nejenže se tělo během půstu nebo stavu bez jídla čistí, ale čistí se také mysl. Čistota těla a mysli zvyšuje praktikujícím duchovní uvědomění z několika důvodů: „... toxiny vyjdou na povrch a blokáce se uvolní... toto čištění mysli způsobí, že člověk vnímá věci,

Titul: TV_1452_Požehnaná Helen Enselmini a Elizabeth the Good_breathariánky vd'aka vznešeným ideálom_I

jaké skutečně jsou.

Proto si člověk dokáže

uvědomit

pravý smysl života...“

Požehnaná Helen Enselmini

nepřestala jíst okamžitě.

Byl to postupný proces.

Připojte se k nám opět

příští neděli,

kdy budeme

pokračovat v představování

Požehnané Heleny Enselmini

a Elizabeth the Good,

dávných katolických jeptišek.

Celosvětové satelitní vysílání www.SupremeMasterTV.com, české překlady a podpora www.SupremeMasterTV.cz

Videa ke stažení ve formátu (.mpg, .avi, .flv) naleznete na: <http://SupremeMasterTV.cz/download.php>

Video k těmto titulům naleznete v seznamu filmů: <http://SupremeMasterTV.cz/filmy.php>

Strana 4 / 4